U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobkyň: **a) F. A.**, **b) E. M.**, **c) E. M.**, žalobkyně b) a c) zastoupeny zákonnou zástupkyní žalobkyní a), všechny zastoupeny advokátem Mgr. Bc. Milanem Janákem, třída Kpt. Jaroše 1844/28, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 9. 2024, čj. OAM-734/LE-LE05-ZA21-2024, v řízení o kasační stížnosti žalobkyň proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 4. 2. 2025, čj. 28 Az 8/2024 - 48,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovenému zástupci žalobkyň Mgr. Bc. Milanu Janákovi, advokátovi, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši **27 922 Kč**, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně a) svým jménem a jménem svých nezletilých dcer podala dne 2. 6. 2024 žádost o udělení mezinárodní ochrany. Žalobkyně se obává pronásledování v zemi původu (Uzbekistán) a problémů ve společnosti v důsledku praktikování křesťanství, resp. z následků konverze žalobkyně a). Žalovaný rozhodl dne 23. 9. 2024 tak, že žalobkyním mezinárodní ochranu podle § 12 - §14b zákona o azylu neudělil. Proti rozhodnutí žalovaného podaly žalobkyně žalobu, kterou krajský soud zamítl.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podaly žalobkyně (stěžovatelky) kasační stížnost. Stěžovatelky namítly, že žalovaný ani krajský soud nezohlednili aktuální zprávy o zemi původu, které dokumentují systematické porušování práv žen a náboženských menšin. Vycházeli pouze z obecných zpráv o zemi původu. Stěžovatelky odkázaly na zprávy o zemi původu, které dokládají pronásledování osob z náboženských důvodů. Rovněž namítly, že krajský soud při svých závěrech vycházel z judikatury z roku 2016, jež se zakládá na zprávách o zemi původu z roku 2013.

[3] Podle stěžovatelek krajský soud nesprávně posoudil právní otázku ohledně pronásledování z náboženských důvodů. Pronásledování ve smyslu § 2 odst. 4 zákona o azylu je třeba vykládat eurokonformně. Krajský soud opomněl zohlednit, že původcem pronásledování mohou být i soukromé osoby. Státní orgány při pronásledování stěžovatelkám neposkytly pomoc (rozsudky NSS ze dne 8. 2. 2021, čj. 5 Azs 455/2019-44, ze dne 30. 9. 2008, čj. 5 Azs 66/2008-70, č. 1749/2009 Sb. NSS, usnesení NSS ze dne 25. 7. 2013, čj. 5 Azs 11/2012-23, a rozsudek Soudního dvora EU ze dne 2. 3. 2010, ve věcech C-175/08, C-176/08, C-178/08 a C-179/08). Žalovaný též mylně zpochybňoval zadržení stěžovatelky a) okresním policejním inspektorem a nedostatečně posoudil účinnost vnitřního přesídlení. Žalovaný a následně ani krajský soud neposuzovali možnost pronásledování na kumulativním základě (rozsudky NSS ze dne 19. 9. 2007, čj. 1 Azs 40/2007-129, ze dne 14. 6. 2012, čj. 6 Azs 4/2012-67).

[4] Stěžovatelka a) předložila konkrétní důkazy o hrozbách v zemi původu a pronásledování z náboženských důvodů. Žalovaný i krajský soud je ignorovali. Napadený rozsudek je podle stěžovatelek nepřezkoumatelný, neboť se dostatečně nezabývá argumenty stěžovatelek o pronásledování a hrozbách v zemi původu.

[5] Stěžovatelky navrhly, aby NSS napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[6] Podle žalovaného není kasační stížnost důvodná. Krajský soud věc správně posoudil. V podrobnostech žalovaný odkázal na své rozhodnutí, obsah správního spisu a napadený rozsudek.

[7] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud ji odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, body 11-12, č. 4219/2021 Sb. NSS).

[8] Stěžovatelky v kasační stížnosti odkazovaly na řadu zpráv a dokumentů o zemi původu. Neuvedly však žádnou objektivní překážku, která by jejich předložení bránila v průběhu správního řízení. Stěžovatelky při seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí nenavrhly jejich doplnění (k tomu srov. např. rozsudky NSS ze dne 18. 10. 2022, čj. 1 Azs 172/2022-31, či ze dne 11. 7. 2019, čj. 9 Azs 157/2019-24). K námitce, že krajský soud vycházel z judikatury z roku 2016, jež se zakládá na zprávách o zemi původu z roku 2013, NSS uvádí, že krajský soud v napadeném rozsudku ohledně pronásledování z náboženských důvodů odkázal na rozsudek NSS ze dne 1. 12. 2016, čj. 9 Azs 278/2016-24. Své závěry vystavěl mj. na obecných východiscích plynoucích z citovaného rozsudku; nevycházel ovšem ze zpráv o zemi původu, na nichž je tento rozsudek založen, a správně zohlednil aktuální podklady.

[9] Stěžovatelky namítaly, že byly v zemi původu pronásledovány z náboženských důvodů, a to ze strany soukromých osob. K otázce pronásledování, jehož původci jsou

soukromé osoby, viz např. rozsudky NSS ze dne ze dne 31. 10. 2008, čj. 5 Azs 50/2008-62, ze dne 16. 9. 2008, čj. 3 Azs 48/2008-57, či ze dne 25. 1. 2011, čj. 6 Azs 36/2010-274, č. 2290/2011 Sb. NSS. Stěžovatelky tvrdily, že se v zemi původu potýkaly s problémy se společností, které souvisely s jejich konverzí ke křesťanství. Nejednalo se tedy o represi ze strany státních orgánů. Incident stěžovatelky a) s policií [údajné zadržení stěžovatelky a) okresním inspektorem] neměl přímou souvislost s náboženským vyznáním; jednalo se spíše o pochybení jednotlivce než o systematický postup státního aparátu. Vzhledem k tomu, že ze zpráv o zemi původu stěžovatelek vyplývá, že Uzbekistán je sekulární zemí, v níž funguje státní aparát a je uznávána náboženská svoboda, mohly stěžovatelky využít vnitřního přesídlení v rámci Uzbekistánu, pokud skutečně měly problémy se sousedy související s jejich náboženským vyznáním. Námitku o kumulativním pronásledování stěžovatelky neuplatnily v řízení před krajským soudem, a je proto ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřípustná. Pouze nad rámec důvodů tohoto rozhodnutí lze konstatovat, že z provedených důkazů o pronásledování na kumulativním základě ani nic nenasvědčuje. Se všemi stěžovatelkami tvrzenými ústrky se ostatně podrobně vypořádal již žalovaný [např. snižování platu stěžovatelce a), stížnosti sousedů atd.], na jehož hodnocení NSS odkazuje.

[10] K námitce nepřezkoumatelnosti NSS uvádí, že nesouhlas s odůvodněním a závěry napadeného rozsudku nezpůsobuje jeho nepřezkoumatelnost (viz např. rozsudky NSS ze dne 12. 11. 2013, čj. 2 As 47/2013-30, ze dne 29. 4. 2010, čj. 8 As 11/2010-163). NSS dále uvádí, že předloženými důkazy se žalovaný zabýval na straně 4 a 6 svého rozhodnutí. Žalovaný rovněž přesvědčivě vysvětlil, proč se netýkají náboženské linky příběhu stěžovatelek. Z tohoto důvodu se těmito důkazy nemusel podrobněji zabývat krajský soud, který se s posouzením provedeným žalovaným ztotožnil.

[11] V této věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Krajský soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.).

[12] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci podle § 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51–53). Stěžovatelky úspěch neměly, proto nemají právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak toto právo měl, žádné náklady nevznikly.

[13] Zástupcem stěžovatelek byl usnesením NSS ze dne 6. 3. 2025 ustanoven Mgr. Bc. Milan Janák, advokát, jehož odměnu a hotové výdaje podle § 35 odst. 10 s. ř. s. hradí stát. Zástupci NSS přiznal odměnu za dva úkony právní služby [převzetí zastoupení a doplnění kasační stížnosti) podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)]. Za jeden úkon právní služby náleží zástupci odměna ve výši 4 620 Kč podle § 9 odst. 5 ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu. Podle § 12 odst. 4 advokátního tarifu náleží advokátovi za druhou a každou další takto zastupovanou nebo obhajovanou osobu snížená mimosmluvní odměna. Mimosmluvní odměna se snižuje za druhou osobu o 20 %, za třetí osobu o 40 %. Při zastupování tří osob tak ustanovenému zástupci náleží odměna ve výši 22 176 Kč a náhrada hotových výdajů ve výši 900 Kč za dva

společné úkony (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). Zástupce je plátcem DPH, a proto se jeho odměna a hotové výdaje zvyšují o částku odpovídající této dani (tj. 21 %). Celkem tedy advokátova odměna činí 27 922 Kč. Tato částka bude zástupci vyplacena do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. dubna 2025

Ondřej Mrákota
předseda senátu